

Rejsen til Egypten

10. november til 24. november 2002

Punkt.....	Side
Søndag den 10. november 2002.....	3
Mandag den 11. november 2002	5
Tirsdag den 12. november 2002	7
Onsdag den 13. november 2002	8
Torsdag den 14. november 2002	10
Fredag den 15. november 2002	11
Lørdag den 16. november 2002.....	12
Søndag den 17. november 2002.....	15
Mandag den 18. november 2002	15
Tirsdag den 19. november 2002	16
Onsdag den 20. november 2002	19
Torsdag den 21. november 2002	20
Fredag den 22. november 2002	22
Lørdag den 23. november 2002.....	23
Søndag den 24. november 2002.....	24
Generelt.....	25

Søndag den 10. november 2002

Vores rejse startede egentlig aftenen før. Det var blevet besluttet at ikke at køre i bil til Billund Lufthavn, hvorfor vi tog en lufthavnsbus. Afgang var klokken 23 aftenen før fra Kongrescenteret. Dette var nærmest den eneste mulighed, hvis vi skulle møde op til tiden, hvis man ikke lige havde lyst til at tage et tog til Vejle og en taxa derfra.

Vi var de eneste passagerer med bussen, der ankom til Billund Lufthavn cirka kvart over midnat. Der var ingen andre i terminalen, da vi ankom. Efterhånden som tiden gik, kom der flere og flere mennesker. Jeg kunne ikke sove i lufthavnen, selvom der var stille, men dette gav dog ikke fornemmelser af, at tiden gik langsomt.

Check-in startede lidt over klokken 4 om natten, og der gik ikke længe, før bagagen var tjekket ind. Der gik noget tid før, man kunne komme igennem sikkerhedschecket og i ind det rigtige afgangsområde. Selvom vi havde bestilt nogle toldfrie varer, som vi fik i flyet, gjorde vi alligevel et par køb, blandt andet en lille gave til en derhjemme.

Lidt i 6 var det tid til at gå ombord på flyet, der skulle være i luften klokken 6.15, men det lykkedes alligevel at blive et kvarter forsinket. Flyet ankom sikkert til København, hvor vi sad i flyet i 3 kvarter, mens det blev tanket og der kom flere passagerer med. Herefter var det godt 4½ times flyvning til Egypten, hvilket var ganske uinteressant. Man sidder som bekendt bare i en stol.

Vi sad i venstre side af flyet, og fik derfor ikke set pyramiderne fra luften, men de skulle se ganske små ud fra den højde. På den del af flyveturen, der går over Egypten, kan man ikke undgå at bemærke, hvis man ellers kigger ud, hvor meget ørken, der egentlig er i landet. Godt nok havde jeg læst at 90% af de godt 1 million kvadratkilometer var ørken, men jeg blev alligevel overrasket over størrelsen. Fra flyet kunne vi også se Rødehavsbjergene.

Vi landede sikkert og planmæssigt i Hurgada Lufthavn. Når man nu er placeret bagerst i flyet, tager det sin tid, før man kommer ud. Det første, man bemærker er varmen. Godt nok havde en af

piloterne sagt over højtaleranlægget, at der var omkring 28 grader, men man bliver overrasket, når man lige for nogle få timer siden, havde været et sted med 5 gradersvarme.

Turen gennem paskontrollen gik egentligt hurtigt, specielt når man tager i betragtning, at der kommer cirka 200 mennesker samtidig. Ens pas bliver først tjekket, at en paskontrollør, hvorefter en anden sætter noget i, der nærmest minder om et frimærke. Herefter skal man over i en anden kø, hvor endnu en paskontrollør sætter et stempel i passet. Til sidst kontrollerer en fjerde paskontrollør, at alle de andre har gjort det med ens pas, som de skulle, og man er inde i landet.

Efter kort tid begyndte bagagen at komme, og denne gang var al bagagen med flyet. Hurtigt herefter ville jeg udenfor, og vi her blev væk fra hinanden, men fandt hinanden senere nede ved bussen. Udenfor var der et par af guiden, som ledte folk i den rigtige retning til den bus, som skulle køre os hen på hotellet. Der står også nogle lokale udenfor lufthavnen og tilbyder at hjælpe med bagagen mod betaling selvfølgelig. Dette var jeg ikke forbedret på, og det var faktisk også noget ubehageligt. De havde svært ved at acceptere, at man ikke havde brug for hjælp. En af dem havde taget fat i min kuffert, men det lykkedes mig at beholde kufferter og klare turen selv.

Vi kom sikkert ind i bussen, men det virkede som en evighed før bussen satte kurs mod hotellet. Turen tog cirka et kvarter senere til Shedwan Golden Beach, hvor vi skulle på de næste 2 uger. På vejen til hotellet kunne man ikke undgå at bemærke al den byggerod, som var mange steder.

På bussen skulle vi udfylde en blanket, så checkin på hotellet skulle gå lidt hurtigere, mensyntes alligevel at tage en evighed. Vi fik tildelt værelse 3028, der ligger et stykke væk fra receptionsområdet. Vi fik også udleveret madbilletter, som vi skulle vise, når vi gik ind i restaurant til den daglige morgenmad og aftensmad, der var med i prisen, samt billetter til en ordning, hvor man kan få udleveret håndklæder på stranden eller poolen, hvilke man skulle aflevere igen, for at få kortet igen. Man kan nærmest ikke komme længere væk på det hotel. Bygningen ligger næsten lige ned til stranden, og det værelse vi fik har en pæn udsigt over strand og vand til den ene side, og noget af byen til den anden.

Det syntes som om, at vi knap var kommet op på værelset, før det var det traditionelle velkomstmøde, hvor man får en introduktion til landet, de ture, man tilbyder, faciliteter på hotellet,

og lidt om byen. Vi havde på hjemmefra bestilt plads på 2 dages turen til Cairo og 3 dages turen til Luxor og Aswan. Sidstnævnte fik vi at vide, at den nok ikke blev til noget. Man havde også en byrundtur på programmet dagen efter. Turen koster 75 kroner, og vi tog en hurtig beslutning om at tage med, så vi kunne få en bedre introduktion til byen.

Efter dette introduktionsmøde, gik vi tilbage på værelset for at hente madbilletterne, og gik ned til restauranten for at få noget føde. Der var tagselv-bord med et godt udvalg af europæiske retter og småretter. Vi tog os god tid her, og gik herefter op på værelse. Vi var begge noget trætte og gik derfor hurtigt i seng, selvom klokken kun var omkring 20.30 lokal tid.

Mandag den 11. november 2002

Jeg vågnede et par gange i løbet af natten, blandt andet omkring solopgang, hvilket er cirka 5.45, men stod op ved 8 tiden. Der var allerede varmt udenfor, men der var ikke noget specielt vi skulle nå før først på eftermiddagen, så vi kunne tage den med ro.

En times tid senere var vi ovre i restauranten for at spise morgenmad, og her var der tag-selv-bord med et pænt udvalg af europæiske lignende madvarer. Efter en god morgenmad gik vi tur på stranden, hvor der en masse liggestole. Der var rigtigt gået badeferie i vores aktivitetsniveau indtil byrundturen, så lavede sådan set ikke så meget udover at slappe rigtigt af.

Som der ligger i det var byrundturen en guidet tur i byen. Byen Hurgada er cirka 35 kilometer lang og var indtil engang i 1960'erne et fiskerleje med nogle få tusind indbyggere. Nu bor her cirka 60.000. Byen bliver besøgt af cirka 1,4 millioner turister om året. Første ting på turen var den største af de 31 moskéer der er i byen. Vi gjorde ikke holdt her, men kørte videre til basaren.

Først var der den guidede tur, hvor man blandt andet fik tips om, hvordan man kunne se om en ting var ægte eller ej. Eksempelvis er det meste af det, der sælges som papyrus lavet af bananskræller, hvilket jo gør det noget billigere end den ægte vare. Det kan dog være svært at skelne den ægte vare fra bananskrælludgaven. Man fik også fortalt, at man har en helt anden måde at handle på, end den man er vant til herhjemme. Forskellen er, at man forhandler om prisen, og gerne skulle få tingen til halv pris eller mindre, alt efter hvor god man er til at handle.

Vi gik lidt rundt i basaren på den guidede tur. Det sidste stop var en barber, hvor en frivilligt kunne få plukket øjenbryn ved hjælp af sytråd. Dette blev så mor. Næsten alle gik inkluderingens guiden, men rejsebureauets nye guide, som var med for at lære, blev sammen med os. Vi fik det indtryk, at dette var gratis, og da behandlingen var ovre ville de have 50 pund, men det endte med at koste 11. Vi begav os tilbage til bussen, hvilket tog noget længere end ventet, da de handlende var meget ivrige for at få os ind i netop deres forretning.

Lidt før mødetid var vi tilbage ved bussen. Her var en bænk som vi satte os på, og bare nød stemningen og at være der. Lidt senere kørte vi videre, og forbi byens slagtehus, som vi ikke var inde i. Vi fik beskrevet at forholdene til ikke var så hygiejniske som derhjemme, og at det ikke var her hotellerne fik deres kød fra. Med en sådan information i mente er man glad for at have halvpension på hotellet

Næste stop på turen var en kaffebar, ellershisha café, der åbnede i anledningen af, at vi kom. Jeg tror nu, at det var arrangeret. Sådanne steder er normalt lukket i timerne med dagslys under ramadanen. Her fik vi mulighed for at prøve vandpibe. Dette var en noget speciel oplevelse, når man ikke havde prøvet det før. Jeg kunne ikke identificere smagen, men den var ikke den samme, som det, man normalt ryger derhjemme.

Bussen kørte ned mod den gamle bydel. Området imellem de 2 bydele er et ganske uinteressant område, hvor der ikke er andet end hoteller. Turen i selve den gamle bydel var noget kort, og vi begav os hurtigt mod downtown delen igen. Turen tilbage mod hotellet bestod af et par stop, hvor folk blev sat af ved de hoteller, hvor de boede, og et enkelt fotostop.

Vi ankom til hotellet efter en tur på godt 3 timer, der alt i alt havde været meget hyggelig. Vi havde fået set noget af byen. Efter et kort stop på værelset gik vi ned for at møde guiden blandt andet for at få afklaring på 3 dages turen til Luxor og Aswan. Denne tur var der kun os, der var interesseret i, så i samråd med en af guiden, blev vi enige om, at se tiden an, idet der kunne komme nogen fra de næste af "deres" fly, der muligvis også havde bestilt plads på denne tur. For det andet var madrassen ikke synderlig god. Det var nærmest som at sove på et bræt. Vi ville gerne have nogle bedre.

Herefter gik vi ind for at få noget aftensmad. Buffeten bestod i nogen grad af, hvad der også blev serveret dagen før, uden dog at sige, at det samme mad blev serveret flere gange. Her sad vi til bords med et modent par fra Nyborg, hvilket da også var meget hyggeligt, og hurtigt var der gået 1½ time.

Da vi var færdige, gik vi hen til købmanden, der ligger et par hundrede meter nede af gaden, for lige at købe nogle drikkevarer. Også her mødte vi nogle vi havde set før, og snakkede lidt. Vi gik tilbage til værelset og sad på altanen en times tid, før det var sengetid.

Tirsdag den 12. november 2002

Vågnede igen et par gange i løbet af natten, til dels på grund af den elendige madras, der endnu ikke var blevet skiftet. Jeg var ude på terrassen ved 6 tiden for at opleve solopgangen, men gik i seng igen efter denne oplevelse. Jeg nåede blandt andet at se poolområdet blive gjort rent, hvilket ikke var en speciel oplevelse, men det krævede alligevel 22 mand.

Vi var nede og spise morgenmad ved 8.30 tiden, hvorefter vi gik ud på den kunstig skabte tange, som kaldes Den blå Lagune. Her fandt vi et par liggestole, og tilbragte de næste timer her. Turen gik herefter lidt op ad gaden, hvor vi lige købte nogle postkort og frimærker ovre ved købmanden. De fleste blev skrevet i løbet af dagen.

Vi gik længere op ad gaden, hvor vi hurtigt mødte indehaveren af en souvenirbutik, som var vi faldt i snak med, og blev inviteret ind i hans butik. Vi kunne kigge på de varer, han solgte, og han forsøgte da også at sælge noget, men det lykkedes at undlade at købe noget. Efter cirka 20 minutter ville vi gå igen, men vi skulle lige nå at se en bestemt guldsmedforretning. Også her forsøgte man ihærdigt at sælge os noget. Man havde et lille guldsmykke, man gerne ville sælge for 35 \$. Han gik senere ned til 20 \$, men vi var ikke interesseret i at købe noget.

Næste stop var en anden souvenirbutik, men udvalget var lidt anderledes end den første forretning. Vi var ikke her længe, før vi gik videre. Nogle få meter herfra ligger en anden guldsmedforretning, som det anbefales af guiderne at bruge, hvis man vil have noget af den slags med hjem.

Butikken var lukket, men der var alligevel handlende ikke langt fra, så vi blev hurtigt inviteret ind i en parfumeforretning. For ikke at virke uhøflig gik vi med ind, hvor 3 mand på skift snakkede med os, og forsøgte at sælge noget, men vi var igen ikke interesseret i at købe noget.

Man bliver alligevel overrasket når nogle lokale har lært nogle få danske ord og sætningerne, sådan ”Goddag”, ”Hvordan har du det ?” og ”Billigere end Bilka”. Noget andet som er meget anderledes end i Danmark er, at de handlende er meget ihærdige i deres forsøg på at få tæsterne ind i deres forretninger og købe noget. Noget andet er, at der ikke er priser på deres varer. Priserne er til forhandling, og hvis man er god til at handle, kan man få priserne ned til under halvdelen af, hvad der lægges ud med at blive forlangt for det.

Vi gik tilbage til hotellet, og gik op på værelset, hvor vi var kort tid, før vi gik ned på stranden, og fandt et par liggestole, hvor vi sad et par timer. Omkring 16.30 gik vi igen op på værelset, og var der til cirka klokken 18, hvor vi gik ned i receptionsområdet for at møde guiden. Vi havde fortalt dagen forinden, at madrasserne ikke var synderligt gode, og vi gerne ville have nogle bedre. Da der ikke var sket noget siden, sagde vi igen noget til guiden, der gik med op på værelset, og konstaterede, at der var noget om snakken.

Vi gik herefter ned for at få noget aftensmad. Her mødte vi et par svenskere, der lige var ankommet for et par timer siden. Efter at have nydt aftensmaden gik vi tilbage til værelset af en mindre omvej, dog indenfor hotellets område. Vi var tilbage ved 20-tiden. Vi kunne konstatere, at vi havde fået en ekstra madras hver. Nu var det da næsten lige så god som den derhjemme. Noget tid senere gik vi i seng.

Onsdag den 13. november 2002

Jeg vågnede igen ved solopgang, men faldt hurtigt i søvn igen, og sov et par timer mere. Omkring klokken 8.30 gik ned for at spise morgenmad. Vi mødte et andet ægtepar, og vi gik ind i den anden restaurant og spiste morgenmad sammen, hvilket var hyggeligt. Efter morgenmaden vi gik op på værelset og sad på altanen et stykke tid.

I dag skulle der ske noget, så vi gik valgte at bruge et nogle timer på at gå tur i byen. Vi gik først op til den store moske, der ligger i nærheden af hotellet. Vi fik hurtigt chancen for at tage nogle billeder. Turen gik herefter ned ad en lang 4 sporet vej. Adskillige gange stoppede nogle minivans eller satte farten ned for at spørge om vi skulle have et lift. Vi var bare interesseret i at gå. Dette var noget irriterende i længden.

Efter at have gået et stykke tid, drejede vi til venstre. Lidt senere var vi nede ved byens koptiske kirke, som vi også havde passeret på byrundturen. Længere ned drejede vi til højre, og så hvad der minder om en del af basaren, som vi ikke havde besøgt tidligere. Nogle af de handlende ville gerne have os ind i deres forretning, men det lykkedes dem ikke. Vi kunne ikke undgå at få øje på et stort sandbjerg, for der faktisk er bygget lidt op ad, hvilket ser noget specielt ud. Her mødte faktisk en, der ikke for alvor forsøgte at få os i sin forretning.

Vi gik længere hen og rundt om hjørnet, og fandt en café, og satte os ned, og købte en is og en sodavand. Inden længde kom en mand med kamel forbi, og det lykkedes mig at få et billede uden han opdagede noget. Lidt senere kom der også en tigger med barn forbi.

Lidt senere gik vi tilbage mod hotellet. Her kunne vi så ikke undgå at møde de handlende, hvis forretninger, vi havde besøgt tidligere. På vej hjem vi fik selvfølgelig et par tilbud om at se et par forretninger, men tog ikke imod. For første gang fik jeg fornemmelsen, at man ikke altid tog dette vel.

Da vi kom tilbage på hotellet, gik vi ned til stranden og til poolen, hvor vi igen tilbragte nogle timer. Vejret var som altid noget bedre end derhjemme. Lidt før solnedgang vi tilbage til vores værelse, hvor vi var til godt 18 tiden, hvor vi gik ned for at spise aftensmad. Vi gav os igen god tid, og var tilbage på værelset omkring 19.30 og gik i seng omkring klokken 21.

Torsdag den 14. november 2002

Jeg vågnede igen klokken 6 om morgenen, og i stedet for var at gå ud på altanen eller lægge mig til at sove igen, stod jeg op og gik ud på hotellets område, for at tage et par billeder ved solopgang. Efter solnedgang, gik jeg alligevel tilbage til værelset, og tog en lille lur mere.

Ved 8.30 gik ned for at spise morgenmad, og herefter ville vi lige hen til købmanden for at købe noget drikke, men det endte med, at vi havnede i en souvenirbutik. Jeg fandt faktisk noget, jeg var interesseret i, en figur på 15 centimeter af Tutankhamun af noget marmorlignende sten. Manden ville have 170 pund¹ for den, hvilket jeg syntes var noget meget. Jeg spurgte til priser i USD. Han startede med at sige 39, hvilket jeg også syntes var noget meget. Der var også et lidt mindre figur med samme motiv i granit, som vi også var interesseret i. Vi snakkede lidt frem og tilbage om prisen, men endte med at betale 15 dollars for den store og 10 for den lille. Vi havde prøvet at få ham yderligere ned, men det gjorde ham kun sur.

Vi kom ud og hen til købmanden, og fik købt noget væske. Vi gik tilbage til værelset, men gik hurtigt ned og fandt nogle liggestole og sad eller lå der det meste af eftermiddagen og fik masser af sol.

Ved 4 tiden gik vi tilbage til værelset og sad på altanen, og nød det. Omkring klokken 17.30 gik vi igen over til købmanden for at købe noget væske, som vi kunne tage med på Cairo turen, som vi skulle på næste morgen, eller rettere om natten. Efter denne tur, gik vi ned for at spise, og tog os god tid. Udvalget var ikke så stort og godt som de andre dage, men mæt blev vi alligevel. Vi gik lige i boksen for at tage nogle flere penge ud, så vi også var dækket ind til turen, samt fik vekslet nogle til egyptiske pund.

Inden vi gik ind for at spise, havde vi siddet lidt i receptionsområdet, men glemte nøglen til værelset. Denne var heldigvis blevet afleveret i receptionen. Vi gik op på værelset og kunne konstatere, at alt var som det skulle være. Vi pakkede nogle ting, som vi skulle have med på turen til Cairo og gik i seng ikke så længe efter.

¹ Nationalbankens kurs på egyptiske pund er cirka 160

Fredag den 15. november 2002

Vi blev vækket klokken 3 af hotellets vækningsservice som vi havde bestilt. Vi stod op og kom hurtigt i tøjet, og gik ned til receptionsområdet. Vi skulle være der klokken 3.30, men var der lidt før. Bussen ankom første 3.45. Vi kørte først til konvojstoppet, hvor man mødtes med andre busser. Politiet var mødt op, hvilket er normalt. Konvojen fik politieskorte hele vejen til Cairo.

Jeg sov det meste af tiden til morgenmadsstoppet ved 7 tiden om morgenen. Der, hvor konvojen stoppede er mest af alt en meget skrabet rasteplads med noget, der minder om et cafeteria. Resten af turen til Cairo sov jeg ind imellem. Vi ankom til udkanten af Cairo omkring klokken 10.

Det første stop var Det Egyptiske Museum, og er et af de steder, man skal betale for at må bruge sit kamera. Museet blev bygget i 1902 og indeholder den største samling af egyptiske kulturgjenstande, omkring 30.000. Den egyptiske guide, der var med, ledte den guidede tur på museet, hvor der blandt andet blev fortalt om nogle udvalgte figurer, genstande såsom sarkofager og forskellige faraoer. Efter den guidede tur på museet, havde vi cirka 3 kvarter, hvor vi selv kunne gå rundt.

På museet findes blandt andet en lang række genstande fra Tutankhamun's grav, blandt andet den flotte maske, der er lavet af guld og vejer 11 kilogram. Denne del af museet, var det jeg fandt mest interessant, idet denne del syntes at være komplet. Museet er et must, når man besøger Cairo, men er nok mest interessant for folk med megen interesse for historie.

Næste stop på turen var Cairo tårnet, der ligger i en meget smuk park. Vi tog elevatoren på til det indendørs observationsdæk, der ligger på 15. etage, og gik op på det udendørs observationsdæk, der ligger på 16. etage. Man får fornemmelsen af at være meget højt op, hvilket kan være noget ubehageligt, og jeg vovede mig ikke langt ud fra døråbningen. Udsigten er i det mindste flot, og man kan faktisk se pyramiderne derfra.

Med denne oplevelse rigere, gik turen videre til en gammel Nilbåd, der er ombygget til restaurant, der hedder Fridays. Udsigten var flot, og jeg fik mulighed for at tage et par billeder. Menuen bød på champignonsuppe, kylling med pommes frites og ris samt en meget lækker isdessert.

Efter frokosten gik turen videre til Hotel Pyramids på Pyramide Road, hvor vi skulle overnatte en enkelt nat. Vi fik tildelt et værelse på 7. etage med udsigt i retning mod Pyramiderne, men vi kunne ikke se dem. Vi havde cirka 10 minutter på værelset, før vi skulle videre til næste punkt på vores program.

Det næste punkt var noget af en anderledes oplevelse. Det var Khan ElKhalili basaren, der blev grundlagt i 1382. Her finder man et meget mere varieret udbud af varer, dog mest souvenirs, og det er også et sted de lokale handler. Vi blev sat af ved den store plads foran Hussein moskeen omkring 16.40. Man var allerede ved at gøre klar til at spise, og mange lokale kommer på basaren for at spise morgenmad klokken 17 under ramadanen. Det er noget specielt at opleve. Man havde forbedret måltidet ved blandt andet at stille borde og stole op.

Vi gik en god lang tur i basarområdet. Der var en god stemning og en masse mennesker. Denne oplevelse får man ikke derhjemme. Det endte med, at vi købte et par souvenirs, en alabast figur af Sfinksen, et krus, pyramide figurer og en sarkofag.

Efter denne oplevelse skulle vi videre til en anden restaurant ved Nilen, der hedder Andrea, der dog ikke var en ombygget båd. Her fik et mindre udbud af lokale retter, hvilket som altid smager anderledes, end det man er vant til. Det var en hyggelig middag. Efter middagen, ved 20-tiden, kørte vi tilbage til hotellet, hvor vi gik op på værelset, hvor vi gik i seng lidt i ti om aftenen.

Lørdag den 16. november 2002

Vi stod op klokken 6.20, og kom i bad, og gik herefter ned på for at få morgenmad. Det var mange af de samme ting som på Shedwan, men det var ikke så prægtigt. Inden alt for længe var det tid til at komme videre.

Dagens første stop var de berømte pyramider ved Giza. Området åbner klokken 8, og vi var den første bus, der kunne køre ind. Inden længe efter vi var kommet ud af bussen, kom en mand hen og ville give en lille gave, som jeg jo selvfølgelig tog imod og sagde tak. Indenfor 2 minutter var han

tilbage for at kræve penge, hvilket jeg ikke ville give, og han krævede derfor ”gaven” retur, hvilket han fik. Han blev lidt sur og gik.

Der er mulighed for 150 mennesker at købe billet til at komme ind i Keops pyramiden, der er den største af de tre, for en pris af 40 egyptiske pund, om morgenen og 150 senere på dagen. Jeg valgte ikke at købe billet til at komme ind, men det var mor derimod. Der skulle være meget trængt derinde. Keops pyramiden var oprindeligt omkring 147 meter høj, og skulle være bygget af 2,3 millioner stenblokke med en gennemsnitsvægt på 2,5 ton. I den times tid vi var ved denne pyramide, brugte jeg noget af tiden til at gå rundt om den.

Vi kørte den korte vej op til den mellemste pyramide, Kefren pyramiden. Det er i denne forbindelse, at Sfinksen blev bygget. Vi havde også en lille times tid her ved denne pyramide. Ligesom ved Keops pyramiden er der mulighed for at komme ind til en pris af 10 pund, men vi valgte ikke at gøre dette. Her var der, om muligt, endnu flere sælgere, men det vrimlede også med politibetjente.

Turen gik videre til et udsigtspunkt, hvor man kan se alle 3 pyramider, hvilket er meget flot. Som ventet blev der også her taget nogle billeder. En af de lokale var lige lovligt hurtig og bandt et tørklæde om mit hoved, hvilket jeg var noget overrasket over. Han fik hurtigt tørklædet tilbage, og ville gå, men han var ikke lige til at slippe af med. Det endte med, at jeg måtte betale et pund for at slippe af med ham.

Det næste stop var Kefrens daltempel og Sfinksen. Jeg havde forinden set Sfinksen på tv og billeder, men der er noget andet rent faktisk at være der. Den blev bygget for at beskytte Kefrens pyramide, og har, som bekendt, en løvekrop med Kefrens hoved. Også her måtte jeg have kameraet frem og tage nogle billeder. Næsen er som bekendt faldet af. Man er dog ikke sikker på hvordan og under hvilke omstændigheder, men der er teorier, blandt andet det skulle have været sket under artilleriøvelser for cirka 200 hundrede år siden.

Det lykkedes for os at blive væk fra hinanden, og måtte så mig nødsaget til at gå hen til busparkeringspladsen, da vi skulle til at køre. Efter et stykke tid var hun endelig tilbage i bussen, og turen gik videre til New Pharoahs Papyrus, hvilket er et sted, hvor man laver og sælger ægte

papyrus. Vi havde egentligt ikke tænkt os at købe noget, men det endte med, at vi alligevel købte 2 motiver.

Herfra gik turen til Det Romerske Kastel i Babylon, som nu er en del af selve Cairo. Her ligger nogle klostre, et par kirker og en synagoge. Vi var inde i Sankt Sergius kirken, som er en koptisk kirke. Det siges, at det var her, at Jesus blev gemt, da man i bibelsk tid ledte og myrdede alle nyfødte drengebørn. Kirken er på trods af sin alder flot, og man kan mærke den lidt specielle atmosfære. Bagefter gik vi videre til Ben Ezra synagogen, der er endnu flottere. Jeg ville gerne have billeder herfra, men det var forbudt at tage billeder begge steder.

Turen gik videre til Citadellet, som blev opført i 1176. Planen var at lave et mursystem som skulle omgive hele Cairo, og Citadellet skulle være systemets vigtigste borg. I 1182, da Citadellets skaber Saladin var nordpå og udkæmpede slag mod korsridderne, stod det faktisk færdig, men der er siden foretaget nogle ændringer. Nu omstunder er der faktisk 3 moskeer, nogle tårne og museer. Vi var inde i Muhammad Ali moskeen, der er den største ved Citadellet, og er en fryd at se. Efter guiden havde fortalt noget om Citadellet og moskeen, havde vi noget tid for os selv, hvilket for det meste blev brugt ved udsigtspunktet over byen.

Citadellet var det sidste punkt på turen, og vi gik ned mod bussen for at køre mod Hurgada. Da bussen skulle til at køre, kom en politibil, og betjentene insisterede på at give os eskorte til bygrænsen. Planen var at køre ud på en McDonald's, hvilket blev med politieskorte. En af betjentene gik med ind, mens resten blev i deres bil. Kursen blev nu sat mod bygrænsen, og politiet smuttede videre, da vi nåede den. Lidt udenfor byen gjorde vi et holdt for at tanke brandstof. Efter dette korte stop gik turen de små 500 kilometer mod Hurgada. Cirka midtvejs gjorde vi holdt ved en rastepads. Turen tilbage til Hurgada tog cirka 6 timer. Turen var ellers ganske begivenhedsløs og noget kedeligt, men kunne jo ligesom ikke forventes andet.

Vi blev som de sidste sat af ved hotellet, og gik ind for at spise aftensmad. Vi gik herefter tilbage mod vores værelse, og mødte igen parret fra Juelsminde, der også havde været med i Cairo. Vi blev inviteret på kaffe, og takkede ja, men sagde, at vi lige ville op på værelset med vores ting. Efter at have placeret vores ting på værelset, gik vi ned til dem, og blev der i et par timer, og snakkede, hvilket var ganske hyggeligt. Ved 1.30 tiden gik vi op på værelset og i seng.

Søndag den 17. november 2002

Jeg vågnede ved 8-tiden om morgenen, stadig noget træt, men stod op alligevel. Der var ikke noget, vi absolut skulle så vi kunne tage en slappe af dag, hvilket vi også gjorde. På vej ned til morgenmad, gik vi ned for at snakke med guiden, der har træffetid klokken 9.

Vi regnede ikke med, at der var nogle af de turister, der skulle komme senere på dagen, der ville med på 3 dages turen til Luxor og Aswan, så vi havde besluttet os for at tage med på 1 dages turen til Luxor. Vi havde hørt fra andre, der havde været med på turen, at denne ikke virkede så presset, og man alligevel fik set det vigtigste.

Efter endnu en morgenmad på hotellet gik vi tilbage på værelset, og sad på altanen et par timer, og fik noget sol. Da der ikke var mere solskin der, gik vi ned til poolen og fandt et par liggestole der, og sad der i nogle flere timer, og fik endnu mere sol og varme.

Omkring den tid, hvor de nye turister ankom til hotellet, var vi ved et tilfælde i receptionsområde, og fik hilst på den nye guide, som havde været med samme fly som os til Egypten. Vi gik lidt rundt på hotellets område, og gik tilbage til værelset, hvor vi igen var et par timer, før vi gik ned til købmanden for at købe et par sodavand, hvorefter vi gik ind for at spise aftensmad. Efter aftensmaden gik vi tilbage til vores værelse, og gik forholdsvis hurtigt i seng. Det var godt lidt tidligt, men vi var stadig lidt trætte efter den spændende tur til Cairo. Alt i alt en rigtig afslappende feriedag, uden den store aktivitet.

Mandag den 18. november 2002

Vi vågnede alligevel rimeligt tidligt, og stod op. Inden længe gik vi ned for at spise morgenmad, hvor vi som altid tog os god tid. I dag var der heller ikke noget vi absolut skulle. Vi skulle egentligt bare lade op til morgendagens tur til Luxor.

Da vi var færdige med morgenmad, gik vi tilbage til værelset og sad nogle timer på altanen, igen for at få noget sol og varme. Senere gik ned til poolen, og fandt et par liggestole, og gjorde stort set det samme her. Ved 3 tiden gik jeg op på værelset igen, og tog et hurtigt bad, hvorefter vi besluttede os for at gå en lille tur i byen.

Som altid, var der nogle handlende, der forsøgte at få os ind i deres forretning, hvilket vi ikke var interesseret i. Faktisk var det en smule irriterende, når man helst gerne vil gå i fred, og var se sig lidt omkring. Vi gik blandt andet igennem et mindre boligkvarter, hvor de lokale bor. Det var noget anderledes, end de boligområder, man ser herhjemme. Kun en lille del af vejene er asfalterede, resten er bare en sandvej. Husene ser gamle og alligevel ufuldstændige ud, og noget slidte.

Ved 17 tiden, altså omkring solnedgang, var vi tilbage på værelset, hvor vi var en god times tid, før vi gik ned for at spise aftensmad. Herefter var det tilbage til værelset, hvor vi forberedte os på dagen efter. Vi gik igen tidligt i seng, da vi skulle op noget tidligt.

Tirsdag den 19. november 2002

Vi stod op klokken 4.40, da det var dagen, hvor vi skulle på 1 dags turen til Luxor. Vi gjorde os klar, og gik ned til hovedindgangen. Bussen kørte klokken 5.30, lidt forsinket. Vi skulle hente folk fra 2 andre hoteller, før vi fortsatte til konvojstoppet, hvor vi var omkring klokken 6.40. Dette var noget større end det, man kører til, hvis man tager til Cairo, og der nogle flere busser. Det skal være uvist, hvor mange busser, der reelt var, men guiden mente, at der var omkring 60, hvilket giver rigtigt mange mennesker, hvis man bare prøver at estimere, hvor mange der var.

Konvojen kørte klokken 7, og det var også her med politieskorte. Vi gjorde stop lidt over 8 ved en rasteplass med cafeteria. Her spiste vi den medbragte morgenmad, som vi havde fået fra hotellet. Efter dette stop, kørte vi videre mod Luxor, og det meste af turen var gennem ørkenen. Den eneste by imellem Hurgada og Luxor hedder Quena, og er provinshovedstad. Her var ganske frodigt i forhold til det meste af resten af landet, men den ligger også næsten helt op ad Nilen. Vi havde ellers kørt 3 timer igennem ørkenen. På turen fik vi en introduktion de gamle egypteres religion og de vigtigste guder.

Det første stop i Luxor var det berømte Karnak tempel, der tog cirka 2.500 år at bygge, og rent faktisk indeholder en hellig sø og 23 templer. De forskellige faraoer igennem denne periode har hver især tilføjet noget, nogen mere end andre. Her er også en berømt søjlehal med 134 søjler, en for hver af de vigtigste guder. Selvom komplekset i nogen grad er i ruiner, er det alligevel meget imponerede, og stort. Turen inde i templet startede med en guidet tur, som foregik med en engelsk-sproget egyptisk. Guiden skal være egyptisk statsborger, hvilket er påkrævet ved lov. Jeg fik ikke meget ud af denne del af turen. Vi havde herefter noget tid for os selv, og vi gik her rundt i det store kompleks. Vi kom ud herfra ret sent i forhold til det tidspunkt, vi skulle men kom alligevel med bussen.

Det næste punkt var frokost på Hotel Isis, opkaldt efteren af de vigtige guder. På vej til dette hotel, kørte vi forbi Luxor templet, men vi var ikke inde. En pudsigt detalje her er, at der senere er bygget en moske på en lille del af området, som stadig består. Man har ikke revet det ned i forbindelse med udgravningerne af Luxor templet.

Efter frokosten på Hotel Isis, var vi ude at sejle på Nilen. Vi sejlede lidt op af floden og over på den anden side, hvor bussen holdte og ventede på os. Dette var en ny oplevelse, som man er senere bliver glad for, at man har prøvet, men der var ikke ret meget specielt over den. Inden vi stod af båden, blev vi advaret mod, at der ville være børn, der tiggede og mod at give dem penge, idet der hurtigt ville stå mange børn omkring en. Ganske rigtigt, der var børn, der tiggede.

Turen gik videre til Hatshepsut's dødetempel, der skulle være meget imponerende. Vi dette var et fotostop, var vi her ikke megen tid, og var som følge heraf heller ikke inde. Det ser også imponerede ud fra afstand, men ser ikke så stor ud, som den virkelig er, hvis man ser billeder taget fra en anden vinkel. Det skulle være her, at 58 turister og 4 egyptere blev mejet ned i 1997.

Turen gik herefter videre til Kongernes Dal, hvor man til dato har fundet 62 kongegrave. Det er dog ikke alle, der er åbne for offentligheden. Det siges, at disse er blevet bygget af lokale bønder. Arbejdet skulle have været foregået om natten, og man fik bind for øjnene, så man ikke kunne finde tilbage til det sted, hvor man havde arbejdet. Dette var for at undgå gravplyndringer, men de fleste grave er alligevel blevet fundet, og plyndret. Den prægtigste af dem alle på det tidspunkt, man fandt

i vores samtid, var den af Tutankhamun, da den var den mest komplette, og er derfor angiveligt ikke blevet fundet af gravrøvere.

Den egyptiske guide fortalt igen noget om Kongernes Dal, hvilket ville have være meget interessant, men jeg fik alligevel ikke meget ud af det, udover de tip, om hvilke grave, der skulle være de mest interessant. Vi havde fået billet til at komme ind i 3 grav, og havde købt kamerabillet, som dog kun er gyldig i forbindelse med besøg i en af gravene.

Den første grav vi så var den tilhørende Seti II. Der er meget imponerede og stor, og har mange vægmalerier og hieroglyffer. Sarkofagen, der ligger bagerst i graven, og er ikke så flot, som jeg havde regnet med. Denne var dog tom, men cirka midt imellem udgangen og sarkofagen ligger mumien af en mand, som man dog ikke ved, hvem var. Vi så også gravene af Ramses III og Ramses IV, som ser ret ens ud. Også er her er vægmalerier og hieroglyffer.

Da vi var færdig med se de grave, mødte vi igen nogle sælgere. Disse var ikke så påtrængende som andre steder, men vi købte alligevel nogle postkort for motivernes skyld, idet vi mente, at ville være flottere end dem, vi selv havde taget. Vi tog det mini tog ting tilbage til parkeringspladsen, hvor der også var sælgere, der ihærdig prøvede at sælge souvenirs. Det endte med, at mor købte 2 kattefigurer for 5 pund.

Turen gik videre til et område, hvor der ligger 2 butikker, der lavet og sælger ting lavet af alabast, hvilket er en stenart. Her er man, som visse andre steder, totalt afhængige af turister, og de penge, som de bruger der. Tingene som de solgte, var flotte, men vi købte dog ikke noget her.

Efter dette stop kørte vi videre til det såkaldte Menmon templet, hvor der faktisk kun de 2 kolosser tilbage, og stort set marker omkring. Vi gjorde kun et kort fotostop. Dette er en af de mere billedskønne steder at se.

Solen var på vej ned, og vi kørte videre mod den eneste bro i Luxor, der går over Nilen, hvor trafik reelt kan komme over. Denne ligger faktisk ikke i selve Luxor, men ligger lidt udenfor byen. Dette skyldtes overtro og en lidt frygt for døden. Vestsiden er ofte forbundet med Døden, hvilket i noget grad nok skyldtes, at der ligger en masse dødetempler, Kongernes Dal samt Dronningernes Dal,

sidstnævnte besøgte vi dog ikke. Efter et kort fotostop på broen, kørte vi videre mod den vej, hvorfra konvojen skulle køre mod Hurgada klokken 18.

Vi ankom hertil en halv times tid før konvojen skulle køre. Her syntes at være knap så mange busser, som skulle til Hurgada, som den anden vej. Turen tilbage tog cirka 4 timer, og vi gjorde holdt ved samme rasteplads som på turen til Luxor. Også her var det med politiskorte hele vejen. En anden pudsigt detalje er, at politiet afspærre vejene, der fører ud til den vej konvojen benytter, så konvojen kan komme hurtigere igennem byen. Dette skete både på vej til Luxor og tilbage.

Vi ankom til hotellet cirka klokken 22, og gik straks ind på restauranten, som normalt ville have været lukket, men vi havde fået nogle madbilletter, der sikrede, at vi kunne få sen aftensmad. Vi tog os ikke, så god tid, som vi plejede, da vi var noget trætte. Vi gik tilbage til værelset, og gik i trætte i seng ret hurtigt.

Onsdag den 20. november 2002

Vi stop op ved 8-9 tiden og kom forholdsvis hurtigt ned i restauranten for at spise morgenmad. Vi var stadig noget trætte fra dagen før. Programmet havde egentligt ikke virket hårdt, men det var nok også en kombination af, at vi var oppe i mange timer, og alle de indtryk.

Efter morgenmad, var vi vanen tro, noget tid på vores altan. Da solen var væk fra altanen, gik vi ned til poolen, hvor vi var det meste af dagen. I løbet af dagen var jeg også i vandet et par gange, når det blev lidt for varmt til ikke at være i vandet.

Da solen var ved at gå ned, hvilket er omkring klokken 5, gik vi tilbage til værelset, hvor vi igen oplevede solnedgangen, og ikke så længe efter måneopgang, hvilket var et noget imponerende syn, specielt med alle de farver dette kan give.

Det blev efterhånden tid til at få noget aftensmad, og vi gik ned for at spise, og havde som altid ikke specielt travlt. Vi gik senere tilbage til værelset, og gik i seng efter et stykke tid. Tiden var alligevel gået hurtigt den dag.

Torsdag den 21. november 2002

Vi stod for alvor op ved 9-tiden, og gik ned for at spise morgenmad, hvorefter vi igen gik op på altanen, hvor vi sad i et par timer til solen var gået væk. I dag skulle der bare ske lidt, så det ikke blev helt en slappe af dag.

Selvom vi havde været oppe på basaren et par gange før, besluttede vi os for at gå derop igen. På vejen derop møder man, vanen tro, handlende, der gerne vil have dig ind i sin forretning, og det endte med, at vi kom ind i en parfumeforretning, der ligger noget fra hotellet.

Manden kunne vel fornemme, at vi var en anelse trætte af handlende, der hele tiden ville have turisterne ind i forretningen og bruge penge. Han gjorde derfor flere gange opmærksom på, at han kommer fra en rig familie, og underforstået, at han egentligt ikke var så afhængig af at sælge noget. Han tog ved passende lejlighed et pengebundt op af lommen, nærmest for at understøtte sine udsagn. En anden pudsigt detalje er, at han angiveligt ikke skulle have en forretning på samme måde som de andre handlende, men dette var mere en slags udstilling af, hvad man havde at byde på, og at han kun havde åbent en uge om måneden.

Han fortalte lidt om sine varer, der ikke er parfume på den måde, man som vesteuropæer ville opfatte det. Hans var ekstrakter af dufte, som normalt ville indgå i de færdige produkter, der sælges i vores del af verdenen. Vi fik et par lugteprøver på huden på underarm, hvilket faktisk dufter godt, men er lidt stærk, idet de ikke er blandet op med noget andet.

Det endte alligevel med at vi fik købt noget, og fik af en eller anden underlig årsag aftalt en pris i danske kroner, som vi selvfølgelig ikke havde nogle med af. Mor fik varene, og fik så tilbage til hotellet for at hente nogle kroner, mens jeg blev i butikken. Dette syntes som en evighed.

Vi gik videre op mod basaren, og op mod de store torv, som vi havde været på for adskillige dage forinden. På torvet ligger der en forretning, der ser pænere ud end de andre. Her sælger man papyrus, som ser meget ægte ud. Det syntes som om, at vi næsten kunne gå i fred efter lokale

forhold. Vi havde på vej derop været inde i et supermarked for at købe en sodavand, da vi også var nået at blive tørstige.

Efter at have gået lidt kom vi til den del af basaren, vi havde været på i forbindelse med byrundturen, vi havde været på dagen efter, vi kom. På hjørnet ligger en forretning ved navn Isis, som vi var inde i, eftersom vi kom i snak med en ansat. Manden var talte ikke for godt engelsk, men det gik. Han var meget ivrig for at snakke med os, og vi følte ikke de samme pres for at købe noget. Efter noget tid følte vi, at vi nok heller bare måtte se lidt på de varer, han havde.

Ved nærmere eftertanke var det nok planen, at få os til at se på noget, uden at få os til at føle pres til at købe. Hans priser virkede på en måde meget mere reelle, da han ikke startede med at forlange en høj i forventningen om enten at score nogle ekstra penge på turister, eller at man forhandler om prisen. Han kunne dog have forventningen om, at vi ville komme tilbage en anden dag og købe noget, men vi havde nu et indtryk af, hvad de reelle priser er.

Vi gik videre på basaren uden at have købt noget i forretningen. Vi var kort inde i en anden forretning, også med souvenirs. Denne havde knap så stort et udvalg og var knapt så pæn, og gik hurtigt videre. Mange timer havde nu passeret, hvor vi bare havde gået rundt i byen.

Klokken var nu blevet hen ved 3 om eftermiddagen, og vi begav os tilbage mod hotellet, hvor vi igen gik ad vejen, hvor den koptiske kirke ligger. Der var ikke noget, som vi skulle nå, så vi havde ikke specielt travlt med at komme tilbage.

Vi gik tilbage til værelset, hvor vi sad på altanen og nød udsigten, og fra den anden side solnedgangen. Vi havde egentligt ventet, at månen ville komme frem kort efter, men dette skete dog ikke i dag, men vi sad ellers et par timer.

Det var ved at være tid til at komme ned for at få noget aftensmad, som vanen tro bestod af et udvalg fra de europæiske køkkener. Det havde lignet meget hinanden fra dag til dag, så det var ikke helt så spændende mere, som det havde været i de første par dage vi var, men på den anden side skulle vi hjem et par dage senere, så vi kunne godt leve med det. Alligevel havde vi ikke træt, og det kunne derfor godt tage lidt tid.

Da vi var færdige, ville vi tilbage til værelse, men vi mødte en familie, som også var dernede i 2 uger, ligesom os. Vi havde snakket med dem flere gange. Deres ældste datter havde lidt af lidt af et maveonde, og havde derfor været på hospital, dog kun en enkelt overnatning, hvilket må have været noget af en speciel oplevelse, men hun havde det i mindste godt nu. Vi havnede herefter tilbage på værelset, hvor vi var noget tid, før vi gik i seng.

Fredag den 22. november 2002

Denne dag var en slappe af dag. Vi stod sent op, og gik vanen tro ned for at spise morgenmad, og gik herefter tilbage til værelset, hvor vi sad på altanen i et stykke tid, og nød solen et par timer, inden der ikke længere var mere solskin på altanen.

Vi ville gå en tur på hotellets område, men denne gang have kamera med. Vi gik rundt i et par timer i typisk turisttempo, hvor vi blandt andet var ude på de to tanger, der ikke kan være andet end menneskeskabte.

Inden vi gik tilbage til værelset med kameraet, gik vi over til købmanden for at købe sodavand. Det var planen, at vi ville købe et par postkort, som vi ville selv ville behold, og da vi alligevel var derovre, kunne vi lige så godt gøre det med det samme.

Herfra gik vi tilbage til værelset, og tog noget badetøj indenunder, da vi ville en tur i det rigtige hav, for at have prøvet det. Vi gik ned til stranden og fandt et par liggestole, hvor vi var noget tid. Det var godt meningen, at vi ville i havet, men det blev kun til en lille soppetur, så vi var ikke længere end et par meter ude.

Turen gik videre til poolen, hvor vi var en del timer. Enten var vi på et par liggestole eller så i poolen. Vi mødte igen et tysk ægtepar, som vi havde mødt ved poolen flere gange, og også snakket med.

Vi gik op på værelset ved 4 tiden, og satte os ikke på altanen, men på gangen på den anden siden, hvor selve indgangen til værelset var. Her kunne vi rigtigt nyde solen den sidste times tid. Vi var her et par timer.

Dagens næste punkt var aftensmaden. Denne bestod af det vanlige tagselv-bord. Efter middagen gik vi ud i receptionsområdet, hvor vi fandt en plads. Vi mødte et andet par som også var med samme rejseselskab som os. Vi snakkede måske en times tid.

Denne aften skulle der være noget magishow. Der havde her aften været noget underholdning på hotellet, men vi havde ikke tidligere været til noget af det. Da vi lige ville opleve noget af det, valgte vi at blive til forestillingen, som ville foregå lige ved den store pool ved receptionen. Forestillingen gik noget sent i gang i forhold til det annoncerede tidspunkt, og var noget kedeligt. Det var som om, at man havde set det før, så vi gik op på værelset efter kort tid og gik forholdsvis hurtigt i seng.

Lørdag den 23. november 2002

Det var vores næstsidste dag hernede, men det fik os ikke til at stå tidligere op. Vi stod op ved 8 tiden og gik ned for at spise morgenmad. Efter dette gik vi over til købmanden for at købe noget sodavand, og et enkelt frimærke for at kunne få det sidste postkort afsendt.

Vi gik lidt længere ned ad gaden, og kom ind i en forretning, som vi havde gået forbi flere gange, men vi havde endnu ikke været inde. Udvalgte mindede meget om det, man har i mange andre butikker i byen. Man havde alligevel et langt skohorn og en figur af Neferetti, som var meget flot, og det endte med, at vi købte disse. Vi fik dermed spenderet nogle af de sidste egyptiske pund samt et par dollars.

Dernæst gik vi op på værelset, hvor vi sad på altanen et par timer, og nød solen. Vi gik senere en tur på hotellets område, og var efter et kort stop på værelset, igen nede ved poolen, hvor vi var endnu et par timer. Det blev denne gang kun til en enkelt hurtig tur i poolen.

Jeg gik op på værelset, og gik i bad, og tog noget rent tøj på. Ved 4 tiden sætte vi os igen ud på gangen ved indgangen til værelset, hvor vi kunne nyde den sidste times sol. Efter solnedgang gik vi ind på selve værelset.

Vi gik senere ned for at spise aftensmad. Vi sætte os i receptionsområdet efter middagen, og var der i et stykke tid. Ferien var ved at være slut, hvilket påvirker en på en bestemt måde, som ikke er helt til at beskrive. Man vil egentlig gerne blive, men man vil også gerne hjem. Vi gik tilbage på værelset, hvor vi spenderede noget tid, før vi gik i seng.

Søndag den 24. november 2002

Dagen i dag var afrejsedag. Vi stod lidt tidligere op i dag af den grund, og gik hurtigt ned for at spise morgenmad efter et hurtigt bad. Vi tog os ikke så god tid, som vi plejede, da vi også skulle nå at pakke. Efter morgenmaden gik vi straks tilbage til værelset og begyndte at pakke.

Vi skulle stille bagagen ud foran værelset senest klokken 11, hvis hotellets personale skulle sørge for at vores bagage kom op til hovedindgangen, men de var der cirka en halv time før, men der havde vi ikke fået pakket færdig. Vi sørgede for at blive færdig så hurtigt, som vi kunne, og bar selv bagagen ned til hovedindgangen, hvorved vi undgik at skulle betale drikkepenge.

Da vi skulle aflevere nøgle senest klokken 12, gik vi straks ind i receptionen, og fik den afleveret samt få tømt, den boks, som vi gratis havde fået stillet til rådighed under hele vores ophold. Der var nu ikke andet at gøre end at vente på, at den bus og guide, der skulle komme for at køre os til lufthavnen, mødte op.

Vi kom begge inklusiv bagage med bussen, og kørte til lufthavnen. Efter det første sikkerhedscheck kom vi ind i check-in område. Som man kunne forvente, var der en del kø, men vi kom da igennem, og fik checket ind. Vi kom igennem endnu et sikkerhedskontrol, denne gang med paskontrol, hvorefter man kommer ind i gate området. Her var der ikke andet at gøre end at vente på, at boarding startede. Da den endelig startede, gik denne forholdsvis hurtigt.

Vi kom ind i flyet, og fik plads, og flyet fik endeligt tilladelse til at taxi ud mod landingsbanen, og fik starttilladelse. Efter at man har lettet og fløjet et stykke tid, begynder den virkelige kedelige del af turen hjem, idet der som bekendt ikke er meget, som man kan foretage sig.

Cirka 5 timer senere landede vi langt om længe i Billund Lufthavn. Vi kom ud ad flyet og hurtig igennem paskontrollen, og videre til bagageudleveringen. Det virkede som en evighed, før transportbåndet begyndte at rulle, og så tager det jo også lidt mere tid, før man rent faktisk har sin bagage.

Vi kom igennem tolden uden at blive stoppet. Herfra skulle vi med lufthavnsbussen hjem, men den første kørte først godt 1½ time senere. Der var ikke meget andet at lave end at finde et sted at sidde og vente på, at det var tid til at komme ud og finde bussen.

Bussen kørte planmæssigt fra Billund, og ankom planmæssigt til Århus igen. Her blev vi heldigvis hentet, og vi fik hver et lift hjem. Det var dog en lidt mærkelig fornemmelse at være hjemme igen efter denne oplevelse, og man mærker hurtigt forskellen i klima. Dervede havde det været vejr til shorts og T-shirt, men hjemme må man have lange bukser, sweater og jakke. Denne omvæltning virker meget pludselig, selvom man godt er klar over det, men man bliver alligevel overrasket.

Generelt

Egypten befinder sig, som bekendt, på Afrikas nordøstlige hjørne. Landet er 1.002.000 kvadratkilometre stor, og her bor cirka 67 millioner mennesker. Omtrent 90% af landet er ørken, der beboes af mindre end 1% af befolkningen.

Lønningerne i landet er meget lave i forhold til hjemme. Dette afspejler sig i BNP per indbygger, der kun er omkring 20% af, hvad den er i Danmark. De folk man som turister møder, er derfor afhængige af drikkepenge.

Landet er meget afhængige af de indtægter, som turisterne giver, og der bliver gjort meget for at få turisterne til at føle sig trygge. Der er i alt cirka en halv million politibetjente, og de er meget

synlige i gadebilledet, specielt på turiststederne. Man har rent faktisk oprettet et turistpoliti, hvis eneste opgave er at passe på turister. Eksempelvis var der altid en politibetjent foran indgangen ved det hotel, som vi boede på.

Den måde, man handler på i Egypten er meget anderledes end herhjemme. Bortset fra supermarkeder og apoteker, er der ikke faste priser på varerne, og som sådan heller ikke prisskilte. Priserne er til forhandling. Den indledende pris bliver derfor sat i forventning om, at man handler om den. Man kan derfor opleve, at man kan få prisen ned til under halvdelen af, hvad der bliver startet med at blive forlangt for den. De handlende kan se en turist på lang afstand. Efter lokale forhold har turister per definition en del flere penge end dem selv. Man prøver at gå ud fra, at man altid er interesseret i at købe et eller andet, og gør derfor ihærdige forsøg på at få turister ind i netop deres forretning, hvis til tider kan være meget irriterende, idet man har svært ved at kunne gå i fred. Man bliver nødt til at lære at være lidt uhøflig, og sige nej tak til at se forretningen, ellers kan man ikke lave meget andet end at se på forretninger. Nogle af de handlende, der har forretning omkring hotellet har endda lært nogle få danske gloser og udtryk, hvilket føltes meget underligt i starten. Folk er dog generelt venlige i landet.

Klimaet i landet er også meget anderledes end herhjemme. I november måned kan man nemt oplevet temperaturer over 25 grader og høj solskin, og det kalder de vinter. Den første uge oplevede vi temperaturer på mellem 25 og 30 grader med skyfri himmel og en let til frisk vind, senere føltes temperaturerne lidt højere, men det skyldtes nok i nogen grad, at vinden ikke var så kraftig.

Vi havde alt i alt en god og varm ferie, hvor vi fik rig lejlighed til at slappe af, og også at få set bare lidt af landets prægtige historie, som er lang, og kan virke svær at overskue. Imponerende er det, at man for så mange år siden byggede så imponerende bygningsværker.

Selve Hurgada er en by, der er cirka 35 kilometer lang, og har 2 bydele. Den nye del er kendt som Downtown, og det var her vi boede, og den gamle bydel Sekala. Man kan kende grænseområdet mellem de 2 dele på, at der kun er hoteller i dette område. Indtil engang i 1960'erne var dette et lille fiskerleje med kun et par få tusinder indbygger men har nu udviklet til et meget populært feriemål i byen. Her er nu om stunder omkring 60.000 indbygger, der årligt har besøgt cirka 1,4 millioner turister.